

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 15158

Uitspraak: 8 augustus 2016

**HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDS-
ZORG**

TE EINDHOVEN

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 20 oktober 20145 binnengekomen klacht van:

[A]
wonende te [B]
klaagster

tegen:

[C]
huisarts
werkzaam te [D]
verweerster
gemachtigde mr. E.P. Haverkate te Utrecht

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift en twee aanvullingen daarop
- het verweerschrift en de aanvulling daarop
- de brief d.d. 19 mei 2016 aan de gemachtigde van verweerster
- de brief met bijlagen van klaagster ontvangen op 20 juni 2016
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek.

Na ontvangst van het verweerschrift heeft de secretaris de zaak naar een openbare zitting van het college verwezen.

De klacht is ter openbare zitting van 6 juli 2016 behandeld. Partijen waren aanwezig, verweerster bijgestaan door haar gemachtigde.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende.

Verweerster was sinds 2006 de huisarts van klaagster en haar gezin, bestaande uit de echtgenote van klaagster en hun drie kinderen, twee zonen (een tweeling) en een dochter.

In 2013 maakte klaagster, toen nog van het mannelijk geslacht, verweerster deelgenoot van haar probleem met haar genderidentiteit. Verweerster verwees klaagster daarvoor naar een academisch ziekenhuis, waar zij onder behandeling kwam voor genderdysphorie. In dat jaar kwam een echtscheidingstraject op gang tussen klaagster en haar echtgenote. Op 1 oktober 2014 ontving jeugdzorg van [E], waar de dochter een dagbehandeling onderging voor kinderen met een communicatieve beperking, een verwijzing nadat klaagster haar zorgen bij [E] had geuit over het uiten van boosheid door de echtgenote in het bijzijn van de kinderen. In oktober 2014 gingen de echtelieden apart wonen. Klaagster verbleef met de kinderen in de echtelijke woning. Op 5 januari 2015 heeft jeugdzorg een melding gedaan bij de Raad voor de Kinderbescherming, hierna: de raad, over de drie kinderen. Volgens jeugdzorg was sprake van een zeer onrustige thuissituatie waarin de drie jonge kinderen zich bevonden. De kinderen hadden verder een achterstand in hun communicatieve ontwikkeling en kwamen, gezien alle onrust, er nauwelijks aan toe zich, verder te ontwikkelen; de ouders waren betrokken maar waren volgens jeugdzorg niet bij machte de situatie te veranderen.

Op 12 februari 2015 uitte de echtgenote van klaagster vermoedens van seksueel misbruik van de kinderen door klaagster, wat klaagster ten stelligste ontkende. Op verzoek van verweerster heeft een kinderarts de kinderen daarop onderzocht, waarna de kinderarts bij brief van 8 maart 2015 berichtte dat er geen tekenen van misbruik waren gevonden, ook niet bij eerdere contacten.

De raad heeft een onderzoek ingesteld en op 23 maart 2015 een rapport uitgebracht. De raad heeft bij dit onderzoek (onder anderen) verweerster als huisarts geraadpleegd. Klaagster heeft schriftelijk toegestemd in het benaderen van de informanten, maar bij verweerster als informant heeft zij aangegeven dat uitsluitend informatie over de kinderen gegeven mocht worden en niet over haar zelf.

Verweerster heeft volgens het rapport van de raad (onder meer) de navolgende informatie aan de raad verstrekt:

Op pagina 18 van het rapport staat dat volgens verweerster klaagster niets wilde weten over een gesprek over aanmelding van de tweeling bij [F], terwijl de echtgenote van klaagster daarvoor wel openstond. Verder meldt verweerster (pagina 19) dat klaagster, toen verweerster in 2012 op huisbezoek kwam, in detentie zat en de echtgenote niet wist wat er speelde; er is toen opvoedondersteuning en videohometraining geadviseerd om meer zicht te krijgen op de opvoedingsvaardigheden van de ouders en de communicatie tussen de gezinsleden. Dit is echter niet van de grond gekomen omdat klaagster hiervoor, aldus verweerster, niet openstond. Verderop staat dat de echtgenote van klaagster in een afhankelijke positie bleek te verkeren, waarbij ze naar eigen zeggen o.a. niet mocht stemmen en geen eigen e-mailadres mocht hebben van klaagster. Nog steeds op pagina 19 staat dat volgens verweerster klaagster in beeld was bij het ziekenhuis vanwege een gendertransitie; zij zou daar onder andere een psychologisch/psychiatrisch onderzoek krijgen, maar voor zover verweerster bekend hield klaagster dit af. Klaagster bestelde via internet haar medicatie/hormonen, waarbij verweerster niet was betrokken. Klaagster liet bij verweerster een wisselend beeld zien. Het ene moment kon zij tekeer gaan tegen de assistentes (telefonisch) het volgende moment was ze bij verweerster rustig en aanspreekbaar. Op pagina 20 staat dat verweerster geregeld geprobeerd heeft om zaken over de kinderen met ouders bespreekbaar te maken, bij-

voorbeeld mogelijke niet-lichamelijke/genetische oorzaken die de spraaktaalachterstand van de kinderen zouden kunnen verklaren, maar klaagster wilde daar niets van weten. Tot zover de informatie van verweerster aan de raad.

Op 26 maart 2015 heeft de politie, na een melding van de echtgenote van klaagster, de kinderen van klaagster aangemeld bij Veilig Thuis. In het 'zorgformulier jeugdige' d.d.

26 maart 2015, overgelegd bij klaagschrift, heeft de echtgenote van klaagster tegen de politie gezegd dat de huisarts (verweerster) had aangegeven dat klaagster onberekenbaar was en stoornissen had.

De politie heeft vervolgens verweerster gebeld om het verhaal van de melder te verifiëren. In het formulier staat:

“De huisarts vertelde ons dat [klaagster] zeer onberekenbaar is en dat de situatie rondom de scheiding binnenkort fout kan gaan. Ook gaf de huisarts aan dat de ex (collega: klaagster) zware hormonen slikt en deze kunnen voor stemmingswisselingen zorgen. De huisarts verwacht niet dat de kinderen daar gevaar lopen bij de ex. Wel gaf de huisarts aan dat de ex heel veel liegt en deze leugens binnenkort uit gaan komen. Ook zou de ex op dit moment in financiële problemen zitten.”

In een mail van 25 februari 2016 van een medewerkster van een jeugdhulpinstelling (productie 24 bij klaagschrift) staat: *“Volgens de huisarts stagneert de ontwikkeling (collega: van de kinderen) door dwarsliggen van [klaagster]”*.

Van de opvolgend huisarts van klaagster heeft verweerster, met machtiging van klaagster, klaagsters dossier ontvangen over de periode september 2014 tot en met april 2015.

Klaagster heeft (mede) het gezag over de kinderen.

3. Het standpunt van klaagster en de klacht

Klaagster heeft tijdens het mondeling vooronderzoek de klachtonderdelen als volgt geformuleerd:

1. afgifte van onjuiste verklaring en onjuist rapport aan derden
2. het verstrekken van bedrieglijke informatie zonder toestemming
3. het schenden van beroepsgeheim
4. grensoverschrijdend gedrag
5. discriminatie
6. het opzettelijk schade toebrengen aan drie minderjarige kinderen
7. schending van de privacy

4. Het standpunt van verweerster

Bij verweerschrift heeft verweerster gesteld dat zij zich niet kon verweren tegen de klachten omdat zij slechts de beschikking had over het medisch dossier van klaagster over de periode september 2014 tot en met april 2015.

Tijdens het mondeling vooronderzoek is met (de gemachtigde van) verweerster afgesproken dat zij de medische dossiers van de kinderen zou overleggen en nader verweer zou voeren. Verweerster is, ondanks rappel van de secretaris van het college, deze afspraak niet nagekomen. Tijdens de zitting van het college heeft verweerster, desgevraagd, alsnog het volgende verweer gevoerd.

Voor het verweer is het dossier van klaagster vanaf 2013 van belang. Dan kan gereconstrueerd worden wat er besproken is en of mogelijk discriminatie aan de orde is geweest. Kern van de klacht is kennelijk wat er aan de raad is gemeld. Wegens de openbaarheid van de zitting is het in het belang van de kinderen dat de dossiers niet worden overgelegd. De dossiers zijn er wel. Klaagster beschikt ook over de dossiers.

Wat betreft verweersters mededelingen aan de Raad voor de Kinderbescherming: Toen verweester de vraag kreeg om informatie te geven had zij een (niet aan het college overgelegde) mail gekregen dat er mondelinge toestemming was van beide ouders en dat de schriftelijke toestemming zou volgen. Op basis daarvan heeft zij informatie gegeven. Later heeft zij de schriftelijke toestemming van klaagster gekregen, waarin een stukje stond over genderinformatie. Achteraf had verweester de raad moeten zeggen dat zij dat stukje niet had mogen geven en dat dit uit het verslag moest. Wat betreft de door klaagster gestelde leugens in de verklaring: er is contact geweest over de training van de dochter, maar er is nooit teruggekoppeld. Verweester heeft begrepen dat er nooit trainingen geweest zijn. Het is in het begin lastig geweest om klaagster te laten meewerken. Dat de biologische moeder (de ex van klaagster) in een afhankelijke positie zat, heeft verweester opgemaakt uit de gesprekken die verweester en haar verpleegkundige met deze moeder gevoerd hebben. Het was beter geweest als verweester gezegd zou hebben dat dit de mening was van deze verpleegkundige. Verweester heeft gezegd dat klaagster psychologisch/psychiatrisch onderzoek in het kader van de transgender heeft afgehouden; dit is begonnen in 2013. Omdat verweester geen dossier meer heeft, kan zij zich hierop niet verweren. De kwestie van medicatie via internet gaat over de periode voordat de endocrinoloog de medicatie gaf, helemaal in het begin van de gendertransformatie. Helemaal in het begin is er het verzoek geweest om bloed te prikken om de hormonen te bepalen op basis van internetmedicatie. Zo staat het in het dossier. Andere informatie van het academisch ziekenhuis heeft verweester nooit ontvangen. Zij heeft alleen in de beginfase iets meegemaakt, in 2013. Klaagster is meerdere malen tekeer gegaan tegen de assistentes. Dat de ontwikkelingen van de kinderen met klaagster niet bespreekbaar zou zijn, is een stukje dossiervorming.

5. De overwegingen van het college

De klachten 4 en 5 over grensoverschrijdend gedrag en discriminatie

Het college zal deze klachtonderdelen afwijzen. Niet duidelijk is welke grensoverschrijdende gedraging klaagster op het oog heeft, zodat deze klacht bij gebrek aan onderbouwing zal worden afgewezen.

De klacht over discriminatie zal eveneens worden afgewezen. Weliswaar is hier duidelijker welke gedragingen klaagster bedoelt, maar, zoals klaagster zelf beaamt, het is niet mogelijk de gegrondheid van deze klacht vast te stellen bij gebrek aan ondersteunend bewijs.

De overige klachtonderdelen

Deze lenen zich voor gezamenlijke behandeling, nu zij alle betrekking hebben op de wijze waarop verweester zich over klaagster heeft uitgelaten jegens derden, vooral jegens de kinderarts, de Raad voor de Kinderbescherming, de politie en de bij de kinderen betrokken jeugdinstelling. Het college zal een en ander in chronologische volgorde behandelen.

a. Het verzoek aan de kinderarts om een onderzoek te verrichten.

Op 12 februari 2015 uitte de ex-partner van klaagster zich bij verweester met een vermoeden van misbruik van de kinderen door klaagster. Verweester heeft daarop een met de kinderen bekende kinderarts verzocht een onderzoek te verrichten. Verweester heeft naar het oordeel van het college jegens klaagster onjuist en ook tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld doordat zij klaagster niet heeft ingelicht over het vermoeden, voordat zij de kinderarts inschakelde. Niet is immers gesteld of gebleken dat een dergelijk contact in het belang van de kinderen niet mogelijk was.

Overigens is geen misbruik vastgesteld.

b. De mededelingen aan de Raad voor de Kinderbescherming.

Verweerster heeft, zonder toestemming van klaagster, informatie over klaagster aan de raad gegeven ten behoeve van het raadsonderzoek dat zijn neerslag vond in het rapport van 23 maart 2015. Verweerster heeft hiermee haar beroepsgeheim geschonden en heeft tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Het verweer van verweerster kan haar niet baten. Zij had, mede gelet op de voor klaagster diffamerende inhoud van haar mededelingen, behoren te wachten tot haar was gebleken van de schriftelijke instemming van klaagster. En in ieder geval had zij, toen zij de door haar gegeven informatie ter controle kreeg aangeboden, moeten eisen dat haar informatie over klaagster niet mocht worden opgenomen. Voorts moeten de mededelingen van verweerster naar het oordeel van het college op de volgende punten als onjuist, onvolledig of tendentius en daarmee ook als tuchtrechtelijk verwijtbaar worden aangemerkt.

De mededelingen dat klaagster niets wilde weten van een gesprek over de aanmelding van de tweeling bij [F], dat videotraining en opvoedondersteuning door toedoen van klaagster niet van de grond kwamen en dat klaagster er niets van wilde weten als verweerster problemen met de kinderen bespreekbaar wilde maken, moeten voor onjuist worden gehouden. Klaagster heeft gedocumenteerd aangevoerd en aannemelijk gemaakt dat zij op alles medewerking heeft verleend. Het had op de weg van verweerster gelegen om deze stellingen te weerspreken. Zij heeft dat nagelaten, terwijl het voor haar mogelijk was geweest de juistheid van haar mededelingen aan te tonen aan de hand van de door haar ondanks haar toezegging niet overgelegde dossiers van de kinderen.

De mededeling van verweerster dat klaagster in 2012 in detentie zat, komt het college onnodig en tendentius voor. Dat de partner van klaagster in een afhankelijke positie bleek te verkeren is, naar thans blijkt, de mening van een verpleegkundige. Het is onzorgvuldig dat dit niet wordt vermeld.

Het college acht ook de mededeling over het afhouden door klaagster van psychologisch/psychiatrisch (gender)onderzoek in het ziekenhuis onzorgvuldig, alleen al door het gebruik van de woorden 'voor zover bekend'. Het afhouden van onderzoek is bekend of niet bekend. Bovendien wordt niet medegedeeld dat het gaat om een situatie in 2013. Overigens heeft klaagster door het overleggen van -niet weersproken- stukken aangetoond dat zij wel heeft medegewerkt. De mededeling van verweerster dat klaagster via internet medicatie bestelde is in zoverre onvolledig dat klaagster met stukken heeft aangetoond dat zij (ook) langs reguliere weg medicatie kreeg; dit sluit echter niet uit dat uit het niet overgelegde deel van het dossier van klaagster kan blijken dat er ooit medicatie via internet is besteld. De onjuistheid van deze mededeling is daarom niet vast te stellen. Datzelfde geldt voor het medegedeelde tekeer gaan door klaagster tegen assistentes van verweerster.

c. De mededelingen aan de politie van 26 maart 2015.

Verweerster heeft ter zitting betwist dat zij gezegd heeft wat in het zorgformulier jeugdige staat vermeld. Het college zal dit verweer passeren. Het was aan verweerster geweest om een verificatie van de vastlegging te vragen, hetgeen niet is gebeurd. Verder had het op de weg van verweerster gelegen om haar aantekeningen in het dossier over dit gesprek in het geding te brengen ter staving van haar verweer. Ook dat is niet gebeurd. Het college gaat daarom uit van de juistheid van de onder de feiten geciteerde tekst. Gelet op de mededeling van verweerster dat zij niet verwachtte dat de kinderen gevaar liepen bij klaagster, waren de overige mededelingen over klaagster zo niet onjuist dan toch in ieder geval tendentius en overbodig en bovendien in strijd met verweersters beroepsgeheim.

d. De mail van 25 februari 2016.

Ook hier gaat het college uit van de juistheid van de tekst in de overgelegde mail. Verweerster heeft immers niet met behulp van haar dossier of anderszins onderbouwd dat deze mededeling over het dwarsliggen door klaagster niet door haar is gedaan. De juistheid van deze mededeling is niet aannemelijk geworden. Verweerster had zich daarvan moeten onthouden.

De conclusie is dat de deze 'overige klachtonderdelen' klachten gegrond zijn als hiervoor is overwogen.

Wat betreft de maatregel overweegt het college het volgende.

Verweerster heeft weliswaar steeds het belang van de kinderen voor ogen gehad, maar heeft zich laten verleiden tot het over een langere periode doen van een relatief groot aantal uitspraken over klaagster die zij niet had mogen doen. Zij heeft zonder toestemming van klaagster te vragen onderzoek naar misbruik (door klaagster) van de kinderen laten verrichten. Verweerster is tengevolge van haar handelen onderdeel geworden van de strijd tussen de gewezen echtelieden, waarvan de kinderen de dupe zijn. Zij had dit moeten (proberen te) vermijden. Het college acht alles bijeengenomen een zodanig ernstig verwijt aanwezig dat een berisping moet worden opgelegd.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gegrond als hiervoor overwogen;
- berispt verweerster;
- wijst de klacht voor het overige af.

Aldus beslist door mr. H.P.H. van Griensven als voorzitter, mr. L. Ritzema als lid-jurist, M.Ch. Doorakkers, A. de Jong en M. Braakman als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van mr. N.A.M. Sinjorgo als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 8 augustus 2016 in aanwezigheid van de secretaris.